

Milí bratři, milé sestry, **všechnu svou starost vložte na něj...** (7) Jaké tak asi mohl mít apoštol Petr starosti? Snad jej trápilo zdraví. V mládí strávil nejednu chladnou noc promáčený v rybářské lodi. Později absolvoval delší cesty, párkrát pobyl ve vězení. To všechno se muselo na jeho zdravotním stavu podepsat. Možná se více nežli o zdraví staral o své životní dílo. Nenamáhal jsem se zbytečně? Předával jsem druhým dobře vše, čemu jsem se naučil u Ježíše? Žijí křesťané, kterým jsem zprostředkoval evangelium, tak jak se sluší na lidi víry? Ale možná že byly Petrovy starosti úplně jiného rázu – možná že byly především rázu osobního, rodinného. Jak víme od evangelisty Marka, Petr byl ženatý. Snad měl starost o své děti a o svá vnoučata, zdali si nepokazí budoucnost a zdali i oni ve svém životě naleznou takový zdroj radosti a naděje, jaký díky Kristu objevil on sám.

Všechnu svou starost vložte na něj... Když apoštol píše o starostech, nepíše o ničem neznámém. Když si během prvního století kdesi v Malé Asii (v dnešním Turecku) předávali křesťané Petrův dopis z ruky do ruky a když si z něho četli při svých bohoslužebných shromáždění, všichni dobře věděli, o čem je řeč. Každý člověk má dost svých starostí. Pod slovem starost si umíme velice snadno představit něco určitého. Petr zde nepěstuje nějakou složitou, těžko přístupnou teologii. Píše o starostech. Nebe, věčnost, hřích, oběť – tomu všemu rozumíme málo. Pojmy se ztrácejí v mlze. Naopak jakmile se však řekne starost, rázem jsme doma. Ve starostech přebýváme, ve starostech bydlíme. Dovedli bychom jich vyjmenovat stovky.

Všechnu svou starost vložte na něj... Starosti to jsou otázky Starosti to je neklid. Pochyby. Strach z budoucnosti. Přemýšlení co by a kdyby. Co přijde? Zvládnuto to? Udělal jsem dost pro přípravu? Splnil jsem dobře své úkoly, splnili své úkoly má blízcí? Získají dobré vzdělání, získají dobrou práci, získají dobré prostředky k živobytí. Nepotká nás nic zlého? Zvládnou střety s nepřáteli? Vydrží mé tělo nápor nemocí a bolestí? Lze ještě nějak pomoci sobě, svým milým, okolnímu světu? Prostě držím život v rukou tak, jak mám? Vskutku bohatý je šatník starostí a kdykoliv nás překvapí novým oděvem.

Všechnu svou starost vložte na něj... Velmi totiž záleží na tom, kdo starosti nese. Zdali vše leží jen na samotném člověku, nebo zdali je tíha starostí rozložena na více ramen, na více hlav, srdcí. A zde vstupuje do děje Pán Bůh a nese starosti s námi. Takové je Petrovo poselství pro nás. Naše starosti se Boha týkají, patří do jeho oboru činnosti.

Všechnu svou starost vložte na něj, neboť jemu na vás záleží.

(7)

Z pohledu mnoha lidí je Bůh vzdálen kdesi v dálce. Podle jejich názoru Bůh snad kdysi dávno zapůsobil a pak se stáhl do ústraní a víceméně nečinně přihlíží. Stvořitel dal vesmíru přírodní zákony, aby dlouhodobě fungoval, a už se nevměšuje. Dal lidem svědomí pro vnímání dobra a

Napsal uživatel Jiří Tengler
Úterý, 14 Prosinec 2010 09:12 -

zla, otiskl nám do nitra jakési morální normy, ale pak nechal lidi, ať se s tím perou sami. Právě téhle představě vzdáleného, nezúčastněného Boha apoštol Petr vehementně odporuje. Hospodin Bůh se nedistancuje. Stejně jako jej zajímalo uspořádání atomů v molekule, stejně jako jej zajímaly pohyby hvězd a galaxií, stejně jako Boha zajímá rozmnožování od buněk až po lidstvo, stejně tak Boha zajímají moje a vaše starosti. Proto můžeme zpívat spolu se žalmistou: *Můj Pane, z hlubin volám, úzkostný hlas můj slyš.*

Nevoláme přeci k nikomu lhostejnému, povznešenému nad naše problémy.

Všechnu svou starost vložte na něj, neboť jemu na vás záleží.

Naše osobní starosti i kosmické zákony patří z Božího hlediska do jednoho pytle. Na všem Pánu Bohu záleží. Vše ve vesmíru má napomáhat životu, nikoliv jej ochromovat a ničit.

Všechnu svou starost vložte na něj, neboť jemu na vás záleží. Rádi bychom slyšeli více na tohle útěšné téma

, apoštol Petr pak ale náhle načne psát nový odstavec a jakoby roztržitě přeskočí od Boha k ďáblovi.

Bud'te strážliví! Bud'te bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil.

(8)

Jak si představujete ďábla? Jako nadpřirozenou bytost? Jako temnou sílu, která působí katastrofy? Jako směšnou obludu? Apoštol Petr však ve svém dopise nikam daleko neodskočil, když od Boha, jenž nese naše starosti, přeskočil k ďáblovi. Možná zde máme před sebou vůbec jedno z nejvýstižnějších vyjádření ďábelskosti. Označení

diabolos, ďábel

totiž v řečtině znamená žalobce, doslova předhazovač. Ten, který nám před oči stále něco háže. Stále nové a nové starosti. Nikoliv úkoly, nikoliv odpovědnost a poslání, nýbrž ustaranost a strachování. Předhazuje nám nedostatky. Připomíná ještě tohle a támhle. „Nedopřej si klidu, člověče, ještě pořád na něco myslí, ještě pořád se o něco starej. Máš toho tolik na práci, musíš toho tolik zajistit, abys žil na úrovni. Pěstuj si své starosti, prohlížej si je ze všech stran, nafukuj je, aby náhodou nesplaskly. Sprádej své plány. Počítej se všemi okolnostmi, hlavně nepočítej s Bohem. Propočítej si všechny detaily a varianty a na Boha nechej až nakonec. Záleží jen na tobě, člověče, jak se připravíš. Jak to zvládneš. Opatři si dostatek prostředků, předpokladů, pojisti se na všech stranách, aby tě nic nepřekvapilo. Buď silný, zajisti se sám, spoléhej jen na sebe. Na jiné není spolehnoutí. Starej se, starej, starej!“

Určitě jste už mnohokrát ve svém srdci slyšeli tento ďábelský řev. „Řeš všechno sám! Všechno záleží jen na tobě! Nevydávej se do rukou nikomu dalšímu!“ Samotný Petr probojoval svůj osobní zápas s bezedným staráním. Zápas se staráním, které všechno, všecičko ponechává na člověku a v jakési přihlouplé hrdosti mu brání rozdělit se o starost s druhými. Krásně jsme to slyšeli v prvním čtení z Janova evangelia. Pán Ježíš před velikonoce na výraz své pokory a služby umývá učedníkům nohy. Všichni se nechají obsloužit, jenom Petr se cuká. „***Pane, ty mi chceš mýt nohy? Nikdy mi nebudeš mýt nohy!***“

(Jan 13,6.8)

Já z jeho slovy a zdráháním cítím přívál starostí.

„*Tohle je přeci moje starost. Tohle po tobě, Ježíši, nemohu chtít. O své nohy se postarám sám. Nesluší se, abys mi sloužil. Nesluší se, abych si nechal posloužit, vždyť mám tolik, tolik sil.*“
Rozumím Petrovi – on byl mezi učedníky někdo. Snad si přinesl své čelné postavení ještě z rybářské praxe. Snad byl před ostatními v úvahách vždycky o krok napřed a souvislosti mu docházely rychleji než ostatním. Byl to přece právě Petr, kdo v Ježíši Nazaretském objevil a vyznal vytouženého mesiáše. Petr si nedovede připustit, že by něco nezáleželo na něm. Že by něco nezvládl. Možná nechce svými starostmi nikoho obtěžovat. Zřejmě si je jistý svým odhodláním, svými schopnostmi, svými předsevzetími. Pán Ježíš na kolenou a s osuškou v ruce dává Petrovi lekci, aby nespoléhal jen sám na sebe a nenechával si všechny starosti jen na svých ramenou. Ale jak dobře víte, Petr ve svém ustaraném sebespoléhání pokračoval dál. *Nikdy tě nezapřu,*
slibuje Kristovi, ale než kohout ráno dokokrhla, třikrát zapřel. Petr se hořce přesvědčil o svých klamných jistotách, o svých klamných sebejistotách.

Petr se časem poučil a o svou moudrost se dělí s ostatními. Dnešní epištolu nám nepíše žádný zbrklý, namyšlený mladík, nýbrž rozvážný muž. Načerpal zkušenosti. Načerpal zkušenosti nikoliv tváří v tvář svým vlastním schopnostem, nýbrž načerpal zkušenosti životem před tváří Boží. Petr už nechce řešit svůj život sám. Chce jej prožívat společně s dárce života. ***Všechnu svou starost vložte na něj, neboť jemu na vás záleží.***

Jsme u jádra víry.

Nezáleží jenom na nás, záleží i na Bohu. Vždyť bych se přeci utrápil tím nekonečným staráním, zdali držím život v rukou tak, jak mám. Ať držíš, jak držíš, stejně jej neudržíš. Dobře to věděl Pán Ježíš v zahradě getsemanské. Smyčka kolem jeho života se už stahovala, ale on odložil své plány na záchranu a spolehl se na záchranu cizí, na záchranu Boží.

Otče ne má, ale tvoje vůle se staň.

Ani na kříži si nestěžoval na nepovedený život, nýbrž jeho poslední modlitba zněla:

Do tvých rukou, Otče, svěřuji svého ducha.

Ježíš osobně dosvědčil, jak vypadá život podle rady

Všechnu svou starost vložte na něj, neboť jemu na vás záleží.

Jak velmi Bohu na nás záleží se ukázalo třetího dne, když byl kámen odvalen a hrob byl prázdný. Ježíš vstal z mrtvých. Svěřil svou starost o život Bohu a od Boha také přijal nový život.

Sestry a bratři, až se vám zase někdy bude zdát, že to či ono je jen a jen vaše starost a že vše záleží jen a jen na vás, pak ***bud'te střízliví! Bud'te bdělí! To váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil.*** On nechce naše duše smažit v pekelných hrncích, on chce, ať se usmažíme sami ve svých starostech. Kéž nám pak v uších zní dávná apoštolská životní moudrost o Bohu.

Všechnu svou starost vložte na něj, neboť jemu na vás záleží.

Amen.

SLOŽIT STAROSTI (1. list Petrův 5,5c-11)

Napsal uživatel Jiří Tengler
Úterý, 14 Prosinec 2010 09:12 -

Jan 13,1-7 130; 254; 572; 189; Matouš 6,25-34

Kázání na 15. neděli po Trojici, 12. září 2010.